

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הר"ג אבנר קוואס שליט"א

ביחד

זיווג שני - מקורות הכנסה

לפעמים קורה שהזיווג הראשון קרס כתוצאה מבעיות כלכליות או התנהלות לא נכונה של הצדדים. (אי אמון בזוגיות מתבטא לא רק בנושא האישי אלא גם בנושא הכלכלי). בשעת הפגישות על המועמדים ללבן נושא זה על בוריו, שכן בעיות כלכליות יכולות להוביל לגט נוסף. וכן אמרו חז"ל: 'כשנגמר הקמח באה המריבה'.

אין להאמין להבטחות בנושא הכלכלי או לחלומות על עתיד וורוד. צריך לראות קבלות!!! די לנו פרויקט הזיווג השני ואסור לנו להכניס למערכת עוד גורם שיקשה עלינו ויגרום לאכזבות.

בירורים על העבודה ומקורות ההכנסה של הצד השני הם חובה. יש לברר את ההתמדה בעבודה, וכן את היכולת לכלכל משפחה בכבוד. עלינו לעשות 'שעורי בית' אחד על השני. לכן, לא מיותר להופיע, בדרך אגב ולא בצורה מופגנת, במקום העבודה של המיועדת/ת על מנת לתהות על אופי המקום, ולהתרשם מהיכולת הכלכלית ואפשרויות הפרנסה לשנים הראשונות לכל הפחות.

אם התגלה לנו שהמועמד לא עבד מאז גירושיו, לא חסך, ולא היה לו סדר יום ברור וקבוע, אז יש צורך לבחון מחדש את הקשר, או אולי לא להיכנס אליו בכלל. אסור להתחתן על בסיס הבטחות והצהרות בדבר העתיד, שעוד מעט הוא יהיה מסודר, ומיד אחרי שתהליך מסוים יסתיים הוא ילך לעבוד וכו'.

ענין החובות הוא דבר מכריע. קורה ואחד מהצדדים שקוע בחובות כבדים ומקווה שבעזרת בן הזוג הוא יצא מזה.

עלינו להיזהר לא להיכנס למערכת טובענית זאת, אלא להשתדל לבחור בזיווג נקי יותר מבחינה זו. תשלום המזונות הוא קנה מידה מצוין לדעת ולהכיר את נושא ההתנהלות הכלכלית של הצד השני. עקביות בנושא הכלכלי בפרט, יכולה להעיד על עקביות בחיים בכלל.

אם נוכחנו לדעת שאת המזונות הוא לא מסוגל לשלם ונצברו לו מזה חובות רבים, לפעמים גם עד כדי הוצאה לפועל, אז צריכות להידלק אצלנו 'נורות אדומות'. לגמרי לא מיותר לבקש לראות דפי חשבון בנק של שלושה חודשים אחרונים, לא כדי 'לחפור' באישיות, אלא על מנת להתרשם מההתנהלות הכלכלית, וכדי להימנע מלקיחת סיכונים.

(מתוך הספר 'ביחד')

פרשת השבוע

שירת האזינו

"הָאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְאֲדַבְרָה וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אֲמַרְי פִּי" - לפני פטירתו משה רבינו אמר את שירת האזינו. שיר מלשון עיגול - מעגל. כשנסגרים מעגלים אומרים שירה. למשל כשנגמר שיעבוד מצרים אמרו בני ישראל את שירת הים. כשניצחנו את סיסרא והסתיימה המלחמה עם יבין מלך חצור אמרה דבורה שירה. וכן בכל השירות כולם. גם אצלנו בפרשה משה סוגר מעגל של 120 שנה ואומר שירה. בשירת האזינו משה רבינו סקר מברית העולם ואדם הראשון ועד לאחרית הימים וקץ משיח. כמו שנלמד לקמן.

משה נקרא בתורה: "אִישׁ הָאֱלֹקִים", שזכה לדבר עם הקב"ה פנים בפנים, ועלה להר סיני שלוש פעמים ובכל פעם לארבעים יום בהם לחם לא אכל ומים לא שתה. מכיון שכך זכה להזדכך לגמרי והוא נקרא אדון הנביאים. בגלל המצב הרוחני הגבוה שלו הוא פונה קודם כל אל השמיים ואומר האזינו השמיים, שהוא קרוב יותר אל השמיים. ולכן אמר גם בלשון האזינו שזה שמיעה קרובה יותר ורק אחר כך אמר ותשמע הארץ, שהיה מרוחק מענייני הארציות ולכן אמר לשון שמיעה שהיא רחוקה יותר.

לעומתו ישעיה הנביא אמר: "שִׁמְעוּ שָׁמַיִם וְהָאֲזִינוּ אֶרֶץ כִּי ה' דִּבֶּר..." הוא פונה אל השמים בלשון שמיעה רחוקה ולא ארץ בלשון האזינו שהיא קרובה, שלא היה בדרגתו של משה רבינו. ולכן הוא פונה אל השמיים והארץ בלשונות אלו. רמז נוסף יש בענין השמיים והארץ, שרומזים אל האדם שמורכב מגוף ומנשמה. הנשמה לקוחה משמיים והגוף מהארץ. זאת אומרת שמשה דיבר דברי כיבושין ומוסר גם לנשמה וגם לגוף.

"יִצְרָךְ כַּמִּטֶּר לִקְחִי תֵּזֶל כִּסֵּל אֲמַרְתִּי כִּשְׁעִירִם עָלִי דָשָׁא וְכַבְיָבִים עָלִי עֶשֶׂב" - משה רבינו מודיע שהוא יאמר דברים שיהיו כמו מטר, כלומר דברים קשים, וגם כמו טל שהם דברים רכים. משה רבינו מלמד אותנו את אופן התוכחה. כשרוצים להוכיח מישהו אפשר לומר לו דברים קשים כדי שיתעורר, ואחר כך דברים רכים כדי לפייסו. כמו שאמרו חז"ל: 'לעולם תהא שמאל דוחה וימין מקרבת'. שמאל - היא היד החלשה, וימין - היא היד החזקה. כשרוצים לומר מוסר ותוכחה צריך לאומרה בשמאל חלשה, ואחר כך לזכור לעשות 'ימין מקרבת'.

"כִּי שֵׁם ה' אֶקְרָא הָבוּ גִדְל לְאֱלֹקֵינוּ" - בפסוק זה ישנו רמז לעבודת כהן גדול ביום הכיפורים. שפרשת 'האזינו' נקראת הרבה פעמים לפני יום הכיפורים. רש"י פירש: מכאן אמרו שעונים 'ברוך שם כבוד מלכותו' אחר ברכה שבמקדש. בסדר העבודה נאמר שכאשר הכהן הגדול היה מזכיר את השם המפורש בקדושה ובטהרה היו כל העם כורעים על פניהם ומשתחוים ואומרים 'ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד' בקול רם. בזמן בית המקדש בתחילה היה כהן גדול אומר את שם המפורש וכל העם שומעים, ואחר כך היו אומרים 'ברוך שם...'.

משקלקלו הכופרים ולמדו את השם המפורש ומשתמשים בזה לרעה תקנו חכמים שבאותו הדור שכאשר הכהן הגדול מתחיל לומר את השם מיד היו כולם אומרים בקול רעש גדול 'ברוך שם...' כדי שלא ישמעו הרשעים את אמירת השם המפורש. לכן נאמר בסדר העבודה: 'אף הוא היה מכוון לגמור את השם כנגד המברכים'.

שבת שלום - אבנר קוואס

אדם אחד מציע לבתו: "ילדתי היקרה, אל תתחתני עם הבחור הזה. הוא גם נכה, גם מכוער וגם יתום".
הבת: "העיקר האהבה אבא, לא מעניין אותי המראה החיצוני ולא הרקע שלו".
האב: "אני לא מדבר על זה, את לא חושבת שהוא סבל מספיק בחיים?"

התניה חיובית ושליטת

ישנה אפשרות לשלוט על הילדים ולכוון את רצונותיהם למקומות שאנו רוצים מבלי שהם ירגישו ולחסוך את ההענשה. כשהילדים מקבלים הכוונה נכונה, הם מתפתחים לכיוונים טובים, הם מאמצים שאיפות חיוביות, ושואפים להשיגם. לעומת זאת, בהכוונה לא נכונה אפשר לקלקל שאיפות, לדכא רצונות, ולפספס את היעד שאילו הם צריכים להגיע. אם נשים לב, ישנה תופעה שלכאורה מנוגדת להגיון. באותם מקומות שאנחנו כל כך לוחצים ורוצים שהילד יצליח וישתנה לטובה, דווקא שם אנחנו נוהלים מפלה. ובמקומות אחרים שעליהם אנו מעירים מדי פעם שם ההצלחות גדולות יותר.

כדי להבין זאת עלינו לדעת שישנו מושג ששמו - התניה, מלשון תנאי. מוח האדם מתנה אירועים ומצבים בהתניות חיוביות או שליליות לפי מה שהתרחש שם. נפתח במחקר שערכו חוקרי פסיכולוגיה גויים עם דובים. כולנו יודעים שהקשר בין דב למוזיקה הוא מקרי בהחלט. הדובים מסורבלים איטיים עצלנים ואוהבים לישון. החוקרים הכינו אותם גדול, וחצו אותם בקיר שקוף שדרכו יכלו לצפות בהתנהגות הדובים. לפני שהם הכניסו את הדובים הם מילאו את רצפת האולם בגחלים לוחשות. הדובים נכנסו חשו כאב ברגליהם, והתוצאה הייתה

שהם הרימו את רגליהם הקדמיות. אבל עדיין כאב להם ברגליים האחוריות והם הרימו רגל והניחו רגל וזה נראה כאילו שהם רוקדים. באותו זמן החוקרים השמיעו מוזיקה שמחה. לכולנו ברור שהדובים לא רקדו לצלילי המוזיקה אלא סבלו. אחרי שתהליך זה חזר על עצמו במשך מספר שבועות, המחקר הגיע לשיאו. החוקרים הכניסו את הדובים לאותו אולם והפעם ריצפת האולם הייתה ללא גחלים. הדובים הסתובבו אנה ואנה, ואז השמיעו להם את אותה מוזיקה השמחה שהתנגנה במשך השבועות האחרונים. והנה קרתה תופעה מדהימה, כל הדובים הרימו את רגליהם הקדמיות ונשארו על רגליהם האחוריות ונעו כאילו יש תחת רגליהם גחלים של ממש. הרואה מבחוץ יאמר שהם הצליחו להפוך את הדובים למוזיקאליים שרוקדים לצלילי המוזיקה. אבל החוקרים הגיעו למסקנה אחרת לגמרי. הם קבעו שמוחו של הדב פיתח התניה שלילית עם אותה מוזיקה רועשת ושמחה, שבאותו רגע שהוא שומע את אותם צלילים, הוא מרגיש כאבים ברגלים כאילו הוא הולך על גחלים ממש. כלומר, הדב לא רוקד, הדב סובל. סוף מחקר.

קוראים יקרים, אם מוחו המצומצם של הדב יודע לעשות התניות מעין אלו, קל וחומר מוחו המפותח והמשוכלל של האדם שיוזע להתנות התניות מסוגים שונים. למשל, אפשר לפתח התניות חיוביות או שליליות עם ריחות וטעמים, מקומות מסוימים, חפצים ואנשים. הדבר המפליא הוא שאנחנו סופגים את ההתניות האלה מבלי להרגיש ומבלי לדעת שהן קיימות.

סיפור לשבת

הצלה מופלאה

פעמים רבות עלול האדם לחשוב ולשאול את עצמו: מדוע מתרגשת עלי צרה זו? מדוע בורא עולם מייסרו ומנסה אותי בניסיונות אלו?

אולם עלינו להאמין ולדעת, כי הכול מאיתנו יתברך לעד ולעולמי עולמים, ועשוי האדם לגלות, כי דווקא אותה צרה, היא זו שהובילה להצלתו.

על האדם לדעת, כי כל מה שהבורא מעבירו לטובתו הוא. להלן סיפור מופלא, המעובד מתוך 'באר הפרשה', אותו סיפר מגיד ישרים הרה"צ אלימלך בידרמן שליט"א:

בשנת ה'תשע"ו התבקש לבית עולמו באנטוורפן יהודי יקר ושמו ר' פסח וויינשטאק ז"ל כשגילו נוסק למאה שנים. בכל שנותיו היה שגור על לשונו סיפור הצלת חייו, וכך היה המעשה: בשנת ה'ת"ש נכנסו הרשעים למחוז שבו חי ר' פסח והוכרח להלה לברוח דרומה עם משפחתו כדי להינצל מציפורניהם.

בבריתם נטלו עמם כמה תרנגולות, שמביציהן המשיכו לחיות, וכן חיו כארבע שנים כשהם בורחים ממקום למקום ונלחמים על חייהם בחירוף נפש...

האב אפה לחמים ומכרם כדי לשרוד ולפרנס את משפחתו, וכן עבד בכל עבודה מזדמנת שיכל.

לאחר ארבע שנים הגיעו לליאון שבדרום צרפת ושם חלה ר' פסח בשחפת - המחלה נישאת באוויר כאשר ההדבקה מאדם לאדם נגרמת באמצעות שיעול של אדם חולה.

על כן כינו את המחלה בשם 'המוות הלבן'. מחלה מסוכנת העלולה להדביק את כל העומד בסמוך לחולה.

כשנודע לר' פסח דבר מחלתו נענה ואמר: ריבונו של עולם, במשך ארבע שנים ייגעתי וניסיתי להציל את חיי, אבל כאשר הנני רואה שרצונך לקחת את נשמתו אליך השמימה, הריני מקבל באהבה את גזירתך.

באותם הזמנים היו מכניסים את כל החולים במחלות זיהומיות ומדבקות מעין אלו לבית חולים מיוחד, וזאת במטרה שלא יסכנו את החולים האחרים במגע עמהם...

לאחר זמן לא ארוך, נכנסו הנאצים הרשעים לאותה מדינה והרגו את כל אשר נקרה בדרכם. ר' פסח, שרד את המחלה וביציאתו מבית הרפואה, מאחר שהיה מרוחק מהבריות ולא ידע ממה שקרה בינתיים כתב מכתב לאמו וחיפש את שאר בני המשפחה ולא קיבל כל מענה...

מאחר שכך, המשיך לברר מה אירע, עד שנודע לו, כי כל בני משפחתו נשלחו לאושוויץ ה"ד, ורק הוא - אשר שהה בבית הרפואה ניצל לחיים טובים ולשלום, כי אותם הרשעים פחדו מאוד להיכנס לבית הרפואה ה זה, שמא ידבקו אף הם במחלות המדבקות...

וכך הם לא נגעו לרעה בכל החולים המאושפזים שם. נמצא, שמה שהיה נראה לו, שהיכוהו מן השמים במחלה נוראה, עד שהרחיקוהו אף מחולים אחרים, היא הייתה הצלתו לדורות עולם... להמשך חייו עד מאה שנים בריאות וטובות. ר' פסח אף זכה להקים משפחה ענפה בלי עין הרע...

(עין חמד)

בית לחיים
לחוכמה

**להזמנת הרב אבנר קוואס
להרצאות, כנסים וימי עיון**

***9421 שלוה 4**

בית לחיים
לחוכמה

קו המשפחה העולמי

ייעוץ והכוונה עם יועצים ללא עלות
בנושאי שלום בית וחינוך ילדים
בימים א-ה בין השעות 09:00-23:00

הפנייה ליועצים/ות מוסמכים בכל רחבי הארץ

חיוב מתורגל +972-796990699

***9421**